

การพัฒนาและการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

Development and management of digital intellectual repository Silpakorn University

Received: September 1, 2018

Revised: February 28, 2019

Accepted: March 15, 2019

จุฑามาศ ถิ่นนาค (Juthamas Thungnak)*

นพดล เอกผาชัยสวัสดิ์ (Noppadol Aekphachaisawat)**

สุนิสา รอดจินดา (Sunisa Rodjinda)***

ดรรารัตน์ จุฬาพันธุ์ (Dararat Chulapan)****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดการและการพัฒนาคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลและปรับปรุง ประชากรคือ นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ที่สังกัดในหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาข้อมูลการจัดการคลังปัญญาจากสถาบันต่าง ๆ ในประเทศไทย 4 แห่ง และศึกษาข้อมูลการจัดการผลงานทางวิชาการจากคณะวิชา/หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ 9 แห่ง รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์พบว่ามหาวิทยาลัยศิลปากรควรจัดตั้งคลังปัญญาเพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวม เก็บรักษา และเผยแพร่ผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย มีการเข้าถึงอย่างเสรีและใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดำเนินงาน จึงสร้างรูปแบบเพื่อพัฒนาและจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ชื่อว่า “CREATION model” ได้แก่ เนื้อหาสาระของคลังปัญญาดิจิทัล (C= content of Silpakorn

* บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร

Librarian, Senior Professional Level Silpakorn University Library, Thapra Palace Campus,
thungnak@hotmail.com, 02 223 5219

** นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการพิเศษ หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร

Computer Technical Officer, Senior Professional Level, Silpakorn University Library, Thapra Palace Campus
, noppadol_aek@yahoo.com, 02 222 5885

*** นักวิชาการโสตทัศนศึกษาปฏิบัติการ หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร

Audio – Visual Technical Officer, Practitioner Level, Silpakorn University. Library , Thapra Palace Campus,
chocofruz@gmail.com, 02 223 5219

**** บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร

Librarian, Senior Professional Level Silpakorn University Library, Thapra Palace Campus,
chulapan81@hotmail.com, 02 222 5885

University Repository) การค้นคืนและการแสดงผล (RE= Retrieve and results) การกำหนดสิทธิ์โดยผู้ทรงสิทธิ์และประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร (A= Authorization by Owner Rights and Silpakorn University Community) เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับคลังปัญญา (T=Technology for Repository) อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร (I=Identity of Silpakorn University) การเข้าถึงแบบเสรี (O=Open Access) และความต้องการของประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร (N=Needs of Silpakorn University Community) ผลการประเมินความเหมาะสมและรับรองรูปแบบการพัฒนาและการจัดการคลังปัญญาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านคลังปัญญา พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด นำรูปแบบที่สร้างไปใช้ในการพัฒนาคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเมินผลในการปฏิบัติงานของคลังปัญญาโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความพึงพอใจในระดับมาก และประเมินผลการใช้คลังปัญญาดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบ “CREATION model” โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ ด้านการสืบค้นและการแสดงผลการสืบค้น ด้านการเข้าถึงและการกำหนดสิทธิ์ และด้านอัตลักษณ์ พบว่าความต้องการใช้รูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมและด้านอัตลักษณ์อยู่ในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

คำสำคัญ : คลังปัญญามหาวิทยาลัย/คลังสถาบัน/ภูมิปัญญามหาวิทยาลัย/ภูมิปัญญาสถาบัน

Abstract

This project was a R & D project, aiming to development methods and aimed to develop digital institutional repository of Silpakorn University. The research processes were divided into 4 stages as follows: 1): basic data analysis, 2) research instruments design, 3) model testing, and 4) evaluation and improvement. A group of 354 research samples were students, lecturers and staffs who affiliated with Silpakorn University, Thapra Palace Campus. The research instruments were questionnaire and interview to collect data from 4 institutions in Thailand to investigate their repository administration and management, and from 9 faculties/divisions in Silpakorn University, Thapra Palace Campus about their scholarly works management. The collected data was quantitatively, qualitatively analyzed using statistical package and frequency, percentage, mean, standard deviation were presented.

The findings indicated that Silpakorn University should establish its institutional repository for all scholarly works of the university to collect, preserve and publish digitally and provide open access to content and operate with appropriate technology. The “CREATION model” was generated to develop digital institutional repository for Silpakorn University, whereas C= content of Silpakorn University repository, RE= Retrieve and results, A = Authorization by owner rights and Silpakorn University community, T=Technology for repository, I = Identity of Silpakorn University, O = Open access, N = Needs of Silpakorn

University community. The results of the assessment and certificate the model by institutional repository specialists were at highest level. The satisfaction of the model capacity, when applied to digital institutional repository, towards experts were at high level. The study of the use of digital institutional repository stakeholders developed by “CREATION model” in four aspects, namely, information resources, search & result methods, information access & authorization, and uniqueness, were at high level especially uniqueness aspects. The users’ satisfaction towards the digital institutional repository, Silpakorn University were also at high level.

Keywords:Intellectual repository/Institutional repository/Digital repository/University repository
IR

บทนำ

โลกในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ไร้พรมแดน เนื่องจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่พัฒนาต่อเนื่องกันมาหลายศตวรรษ ผลการค้นคว้าวิจัยในวิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การค้นพบทฤษฎีและความรู้ใหม่ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มากขึ้น มนุษย์ปัจจุบันอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้ขอบเขตและกาลเวลา สามารถสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้พร้อมกันทั่วโลกอย่างไร้ขีดจำกัด นักวิชาการเกิดความตื่นตัวและผลิตสารสนเทศออกมาจำนวนมาก ยิ่งทำให้ข้อมูลความรู้ที่ค้นพบและสร้างขึ้นมีปริมาณมากขึ้นเป็นทวีคูณและเผยแพร่ออกไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ประเมินกันว่าความรู้ที่มนุษย์ค้นพบ ตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 20 มาจนถึงปัจจุบันคือประมาณ 50–60 ปีที่ผ่านมา มีปริมาณเท่ากับความรู้ที่สะสมมาตั้งแต่สร้างโลกมาจนถึงกลางศตวรรษที่ 20 (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553)

บทบาทของห้องสมุดในยุคแรกทำหน้าที่เป็นแหล่งเก็บรักษา รวบรวมมรดกทางปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษย์ ห้องสมุดจึงเป็นศูนย์กลางสำหรับการจัดเก็บหนังสือและสิ่งพิมพ์เป็นหลัก ต่อมาเมื่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อรูปแบบของการดำเนินงานและการให้บริการของห้องสมุดเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นับตั้งแต่สื่อสิ่งพิมพ์ไปสู่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผู้ใช้บริการสามารถค้นหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั่วโลกผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยไม่จำเป็นต้องมาที่ห้องสมุด ห้องสมุดดิจิทัลจึงเกิดขึ้นเพื่อรองรับรูปแบบการสื่อสารทางวิชาการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยอิทธิพลของเทคโนโลยีและพัฒนาการของวิทยาการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสหสาขาวิชามากขึ้น คุณภาพขององค์ความรู้ที่มีการสร้างและพัฒนาขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความทันสมัยล้วนเป็นผลต่อเนื่องมาจากกระบวนการสื่อสารทางวิชาการ ห้องสมุดเริ่มมีบทบาทในการสร้างกลไกในการสื่อสารทางวิชาการมากขึ้น เช่น บทบาทของห้องสมุดในฐานะผู้ตีพิมพ์เผยแพร่ ผู้จัดเก็บ และผู้แสวงหาในการจัดการคลังสถาบัน (Institutional repository) การจัดการวารสารเปิดเสรี (Open access journal) เป็นต้น (ทรงพันธ์ เจริมประยงค์, 2557) เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีโทรคมนาคมเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานของห้องสมุดเพื่อสนองความต้องการผู้ใช้ บทบาทและรูปแบบของห้องสมุดจึงต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีตลอดจนสภาพการณ์ของสังคม

คลังปัญญา (Intellectual repository) หมายถึง คลังทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัล ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของสถาบันหรือองค์กรหนึ่ง ๆ โดยถือเป็นหน้าที่หรือบริการของสถาบันในการจัดเก็บและสงวนรักษาผลงานหรือผลผลิตของบุคลากรหรือสมาชิกขององค์กรซึ่งถือว่าเป็นสมบัติอันมีคุณค่าให้คงอยู่ในระยะยาว รวมทั้งการจัดการและเผยแพร่ให้ผู้ใช้งานทั้งภายในและภายนอกสถาบันสามารถรับรู้ เข้าถึง และใช้ประโยชน์จากผลงาน ส่งผลต่อชื่อเสียงและการยอมรับต่อสถาบัน (กุลธิดา ท้วมสุข, 2554) การดำเนินงานคลังปัญญาเริ่มต้นขึ้นในช่วงทศวรรษ 1990 เป็นห้องสมุดดิจิทัลรูปแบบหนึ่งซึ่งพัฒนาอย่างรวดเร็วและถือว่าเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักวิชาการในโลกดิจิทัล (Jantz & Wilson, 2008) โดยมี arXiv ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1999 เป็นคลังปัญญาแรกที่เป็นที่รู้จักกันในลักษณะของคลังข้อมูลสาขาวิชา ซึ่งใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตเพื่อขยายช่องทางการเข้าถึงงานวิจัย หลังจากนั้นหน่วยงาน สถาบันและห้องสมุดมหาวิทยาลัยในต่างประเทศจึงมีการสร้างคลังสถาบันเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมากเนื่องจากเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการจัดตั้งและดำเนินงานคลังสถาบันในด้านการจัดเก็บรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างสะดวก สามารถจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศในหลายรูปแบบ ช่วยสงวนรักษาผลงานทางวิชาการซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบัน มหาวิทยาลัย ให้คงอยู่ในระยะยาว ช่วยเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของบุคลากรภายในสถาบัน มหาวิทยาลัย ทำให้เกิดการเข้าถึงความรู้จำนวนมากที่ได้สะสมไว้และเปิดโอกาสให้เข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศได้อย่างเสรี ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนสถาบัน มหาวิทยาลัย ในด้านการเป็นตัวชี้วัดคุณภาพ เผยแพร่ชื่อเสียงให้กับสถาบันและการจัดการความรู้

ดังนั้น หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง จึงมีแนวคิดที่จะจัดตั้งคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญและเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบ แนวทางการดำเนินงานจัดการคลังปัญญาดิจิทัลที่ดี ซึ่งหอสมุดฯ จะได้นำคลังปัญญาดิจิทัลต้นแบบนี้ไปใช้ในการดำเนินงานจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร อันสามารถสะท้อนให้เห็นทุนทางปัญญาของมหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างชัดเจนต่อไปในอนาคต

วิธีวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2) เพื่อการพัฒนาคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

สมมุติฐานการวิจัย

การประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในระดับมาก

ขั้นตอนการวิจัย ใช้วิธีดำเนินการวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการวิจัยในด้านดังต่อไปนี้ คือ

ด้านการจัดการคลังปัญญาเป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการจัดการคลังปัญญาและการดำเนินงานคลังปัญญาของห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 4 แห่ง ในด้านนโยบายการจัดการคลังปัญญา ทรัพยากรสารสนเทศ มาตรฐานเมตาดาตาที่ใช้ในการลงรายการทรัพยากรสารสนเทศ อุปกรณ์และเทคโนโลยีใน

การบริหารจัดการทรัพยากรสารสนเทศ การให้บริการ และแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการคลังปัญญาที่ดี การเก็บข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบในการจัดการคลังปัญญามหาวิทยาลัย จำนวน 13 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางและการบรรยาย ความ

ด้านสภาพการณ์การจัดการผลงานทางวิชาการของคณะวิชา/หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัย ศิลปากร วังท่าพระ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการผลงานทางวิชาการในด้าน นโยบายและแผน วิธีการจัดเก็บ ระบบการจัดเก็บ สถานที่จัดเก็บ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บผลงานทางวิชาการ และแนวคิดเกี่ยวกับ รูปแบบการจัดการคลังปัญญาที่ดี การเก็บข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบในการจัดการผลงานทาง วิชาการของคณะวิชา/หน่วยงานศิลปากร วังท่าพระ จำนวน 19 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจง ความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางและการบรรยาย ความ

ด้านความต้องการและรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัลของประชาคม มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจัดตั้งคลังปัญญาสถาบันและรูปแบบคลังปัญญาที่พึงประสงค์ของนักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการและพนักงาน ของมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ เก็บข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามแก่ กลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าเอฟ ทดสอบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้ นำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางและการบรรยาย ความ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ และ พนักงานมหาวิทยาลัย ที่สังกัดในคณะวิชา/หน่วยงานเฉพาะที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ได้แก่ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี คณะมัณฑนศิลป์ หอสมุดสาขา วังท่าพระ บัณฑิตวิทยาลัย หอศิลป์ กองกิจการนักศึกษา และกองบริการการศึกษา ในปี 2558 จำนวน 4,617 คน กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ในแต่ละชั้นภูมิของคณะวิชา/หน่วยงาน สุ่มตามสัดส่วน

2. ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D) เครื่องมือเพื่อการวิจัยการพัฒนาและการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัย ศิลปากร โดยการนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร รับรองความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการคลังปัญญา จำนวน 5 คน หลังจากนั้นจึงดำเนินการพัฒนาค้นคว้าคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรตามรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรที่คณะวิจัยสร้างขึ้น และ ประเมินผลความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการ จัดการคลังปัญญา จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปะ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 คน การรับรอง ความเหมาะสมของรูปแบบและการประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคลังปัญญาดิจิทัล ใช้วิธีแจก แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลในลักษณะ ตารางและการบรรยาย ความ

3. ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research :R2) เป็นการทดลองใช้รูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัย
ขั้นตอนนี้เป็นการแนะนำและทดลองใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจาก
คณะวิชา/หน่วยงาน ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ซึ่งคณะผู้วิจัยกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยการ
เลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 45 คน ดำเนินการจัดอบรมการใช้คลังปัญญาดิจิทัล
มหาวิทยาลัยศิลปากร ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ครั้งละ 15 คน ครั้งละ 1 วัน จำนวน 3 ครั้ง ประเมินผลการ
อบรมด้วยการใช้แบบประเมินผลการอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางและการบรรยายความ

4. ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผลและปรับปรุง (Evaluation : E)
ขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลการใช้และความพึงพอใจในการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสียจากคณะวิชา/หน่วยงาน ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับผู้มีส่วน
ได้ส่วนเสียในขั้นตอนที่ 3 ประเมินผลการใช้และความพึงพอใจด้วยการใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอข้อมูลในลักษณะตารางและการบรรยายความ

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

1. การจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.1 สภาพการณ์การจัดการผลงานทางวิชาการของคณะวิชา/หน่วยงาน จากการศึกษาการจัดการ
ผลงานทางวิชาการของหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ และแนวคิดรูปแบบการจัดการคลัง
ปัญญาที่ดี มีดังนี้

ด้านการจัดการผลงานทางวิชาการของหน่วยงาน จากการศึกษาสภาพการณ์การจัดการผลงาน
ทางวิชาการของคณะวิชา/หน่วยงาน 9 แห่ง พบว่าหน่วยงานส่วนใหญ่มีนโยบายการจัดเก็บผลงานทางวิชาการ
เป็นลายลักษณ์อักษร มีการวางแผนการจัดเก็บและให้บริการ ร้อยละ 66.6 มีการรวบรวมผลงานทางวิชาการ
ร้อยละ 55.6 ใช้วิธีการจัดเก็บด้วยระบบมือ ร้อยละ 44.4 ประเภทของผลงานวิชาการที่จัดเก็บ คือ รายงานวิจัย
ร้อยละ 44.4 มีสถานที่จัดเก็บผลงานทางวิชาการแบบเป็นสัดส่วน ร้อยละ 55.6 และมีผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ
ร้อยละ 66.6 หน่วยงานส่วนใหญ่ประสบปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บรวบรวมผลงานทางวิชาการด้าน
สถานที่ คือ จัดเก็บมีเนื้อที่ไม่มีเพียงพอ ร้อยละ 33.3 และเสนอแนะว่าควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่เก็บ
รวบรวมผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 100.0

ด้านแนวคิดรูปแบบการจัดการคลังปัญญาที่ดี จากการศึกษาแนวคิดรูปแบบการจัดการคลังปัญญาที่ดี
ของบุคลากรในแต่ละคณะวิชา/หน่วยงาน จำนวน 18 คน บุคลากรส่วนใหญ่เสนอว่ามหาวิทยาลัยควรมี
ข้อกำหนดให้อาจารย์/ผู้ทำวิจัยจัดส่งผลงานทางวิชาการเข้าคลังปัญญา ร้อยละ 27.8 ควรมีการจัดสรร
งบประมาณสำหรับการจัดทำคลังปัญญา ร้อยละ 100.0 ควรมีผู้รับผิดชอบโดยตรง ร้อยละ 100.0 ทรัพยากร
สารสนเทศที่ควรนำมาจัดเก็บคือวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 88.9 ควรให้บุคลากรของหน่วยงานที่จัดตั้งคลังปัญญาเป็นผู้
นำเข้าข้อมูล ร้อยละ 77.8 โดยจัดส่งทั้งเอกสารต้นฉบับและไฟล์ให้แก่บุคลากรของหน่วยงานที่จัดตั้งคลังปัญญา
ร้อยละ 66.6 และควรให้มีการกำหนดระยะเวลาในการจัดส่งเอกสารให้หน่วยงานที่ดูแล ร้อยละ 50.0 การ

กำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลตามประเภทของผู้ใช้บริการนั้น เสนอว่าผู้ใช้ควรสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งทาง บรรณานุกรม สารระสังเขป และเนื้อหาฉบับเต็มเมื่อใช้งานภายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยและภายนอก มหาวิทยาลัยผ่านระบบ VPN โดยไม่มีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็มหรือโดยเสรี ทั้งผู้ใช้ประเภท บุคลากรของมหาวิทยาลัย ร้อยละ 50.0 และบุคลากรภายนอก ร้อยละ 27.8 การแบ่งกลุ่มข้อมูลในหน้าจอเสนอ ว่าควรใช้วิธีแบ่งตามคณะ/หน่วยงาน ร้อยละ 61.1 การสืบค้นในทางเลือก Browse เสนอว่าควรใช้วิธีสืบค้นจาก คำสำคัญ ร้อยละ 77.8 การสืบค้นโดยผู้ใช้งานกำหนดคำค้นเสนอว่าควรใช้วิธีสืบค้นขั้นสูงโดยใช้ตรรก布林 ร้อยละ 77.8 การแสดงผลการสืบค้นเสนอว่าควรแสดงผลการแสดงผลการสืบค้นในรูปแบบข้อมูลทางบรรณานุกรม สารระสังเขปและเอกสารฉบับเต็ม ร้อยละ 61.1

การกำหนดสิทธิ์เข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็มเสนอว่าควรกำหนดสิทธิ์เข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็มโดยการอ่าน พิมพ์ และดาวน์โหลดได้ ร้อยละ 50.0 การแสดงสิทธิ์บนทรัพยากรสารสนเทศเสนอว่าควรแสดงสิทธิ์บน ทรัพยากรสารสนเทศโดยการสร้างลายน้ำดิจิทัลแสดงกรรมสิทธิ์แบบมองเห็นด้วยตาเปล่า ร้อยละ 50.0 จากการ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทำเนียบนักวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากรในคลังปัญญามหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่าเห็นสมควรให้มีทำเนียบนักวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากรในคลังปัญญามหาวิทยาลัย ร้อยละ 100.0 และ จุดเด่นที่ควรมีของคลังปัญญามหาวิทยาลัยศิลปากรคือควรมีภาพผลงานศิลปะในคลังปัญญา ร้อยละ 38.9 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำคลังปัญญาที่ดีคือควรให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานทางวิชาการที่ นำเข้าคลังปัญญาและควรมีระดับในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามความต้องการของเจ้าของผลงาน ร้อยละ 11.1 เท่ากัน

1.2. ความต้องการและรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัลที่พึงประสงค์ของประชาคม มหาวิทยาลัยศิลปากร

จากการศึกษาข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างของประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากรที่เก็บข้อมูลได้ จำนวน 338 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 70.1 สังกัดคณะโบราณคดี ร้อยละ 29.6 ใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในที่พักอาศัยมากที่สุด ร้อยละ 72.5 มีระดับความต้องการรูปแบบคลังปัญญา ดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$, $S.D.=.360$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือด้านอัตลักษณ์ของคลังปัญญาดิจิทัล ($\bar{X}=4.14$, $S.D.=.571$) เมื่อวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความ แตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรจำแนกตามสถานภาพพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการเข้าถึงและการกำหนดสิทธิ์ แต่ไม่พบความ แตกต่างเมื่อจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานที่สังกัด จากการศึกษารายด้าน พบว่า

ด้านทรัพยากรสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$, $S.D.=.541$) โดยข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ หนังสือ ($\bar{X}=4.38$, $S.D.=.777$) เมื่อวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่าง ของระดับความต้องการจำแนกตามสถานภาพ พบว่าทรัพยากรสารสนเทศ 6 ประเภท มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ บทความวิจัย งานแปล รายงานการประชุม/สัมมนาทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์/ศิลปนิพนธ์ และผลงาน/โครงการนักศึกษา แต่ไม่พบความแตกต่างเมื่อจำแนกตามคณะ วิชา/หน่วยงานที่สังกัด

ด้านการสืบค้นและแสดงผลการสืบค้น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, $S.D.=.427$) เมื่อวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรในจำแนกตามสถานภาพพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในภาพรวม จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์กับผู้สังกัดคณะโบราณคดี โดยผู้ที่สังกัดคณะโบราณคดีมีค่าเฉลี่ยความต้องการสูงกว่าผู้ที่สังกัดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากการศึกษารายหัวข้อ พบว่า

1) การจัดกลุ่มข้อมูลในหน้าจอหลักมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, $S.D.=.444$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก คือ จัดตามชื่อสาขาวิชา ($\bar{X}=3.56$, $S.D.=1.692$) เมื่อวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในภาพรวมและข้อย่อย คือ จัดตามช่วงปีที่พิมพ์ เมื่อจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานที่สังกัดพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในภาพรวมของหัวข้อการจัดกลุ่มข้อมูลในหน้าจอหลัก

2) การแบ่งหมวดหมู่ทางเลือก Browse มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, $S.D.=.509$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ ชื่อเรื่อง ($\bar{X}=4.28$, $S.D.=.800$) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรจำแนกตามสถานภาพพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งในภาพรวมและข้อย่อย คือ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และปีที่ผลิตผลงาน เมื่อจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงาน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ชื่อเรื่อง และปีที่ผลิตผลงาน

3) การสืบค้นด้วยวิธีกำหนดคำค้น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, $S.D.=.596$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ ค้นแบบทั่วไป (Basic search) ($\bar{X}=4.31$, $S.D.=.736$) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรจำแนกตามสถานภาพและตามคณะวิชา/หน่วยงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การแสดงผลการสืบค้นข้อมูลหรือเมตาดาตา (Metadata) ในหน้าจอ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$, $S.D.=.483$) เมื่อศึกษาจำแนกออกเป็นหน้าจอการแสดงผลแบบสั้นและแบบสมบูรณ์ พบว่าข้อค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ ชื่อเรื่อง ($\bar{X}=4.51$, $S.D.=.483$; $\bar{X}=4.55$, $S.D.=.675$) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ชื่อเรื่อง ในหน้าจอการแสดงผลแบบย่อ และเมื่อวิเคราะห์ค่าเอฟจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานพบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในหน้าจอการแสดงผลแบบย่อ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง/เจ้าของผลงาน ลักษณะ เช่น สารสังเขป/สารบัญ/หมายเหตุ เป็นต้น และรหัส เช่น ISBN ISSN URL เป็นต้น ในหน้าจอการแสดงผลแบบสมบูรณ์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง/เจ้าของผลงาน สำนักพิมพ์/หน่วยงานที่พิมพ์เผยแพร่ รูปแบบของการนำเสนอข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งที่มาของทรัพยากรสารสนเทศ

ด้านการเข้าถึงและการกำหนดสิทธิ์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D.=.225) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ แต่ไม่พบความแตกต่างเมื่อจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานที่สังกัด เมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อ พบว่า

1) วิธีการนำผลงานทางวิชาการเข้าคลังปัญญา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$, S.D.=.536) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ และจำแนกคณะวิชา/หน่วยงานพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ผู้ใช้และสิทธิในการเข้าใช้คลังปัญญาดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.61$, S.D.=.380) สิทธิในการเข้าใช้จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ดังนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งทางบรรณานุกรม สารสนเทศ และเนื้อหาฉบับเต็มเมื่อใช้งานภายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยผ่านระบบ VPN โดยไม่มีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็ม ($\bar{X}=4.42$, S.D.=.748) บุคคลภายนอก เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งทางบรรณานุกรม สารสนเทศ และเนื้อหาฉบับเต็มเมื่อใช้งาน ภายในเครือข่ายมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยโดยมีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็ม ($\bar{X}=3.89$, S.D.=.900) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ สิทธิของบุคคลภายนอกในการเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งทางบรรณานุกรม สารสนเทศ และเนื้อหาฉบับเต็มเมื่อใช้งานภายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยโดยมีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็ม แต่จากการจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานพบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งทางบรรณานุกรม สารสนเทศ และเนื้อหาฉบับเต็มเมื่อใช้งานภายในเครือข่ายมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยโดยมีการกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็ม

3) สิทธิเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็ม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, S.D.=.180) จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ดังนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยศิลปากร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ อ่าน พิมพ์ และดาวน์โหลดได้ ($\bar{X}=4.08$, S.D.=.939) บุคคลภายนอก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ อ่านได้อย่างเดียว ($\bar{X}=3.50$, S.D.=.820) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพและจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงาน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การแสดงสิทธิ์บนทรัพยากรสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.73$, S.D.=.211) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือ สร้างลายน้ำดิจิทัลแสดงกรรมสิทธิ์แบบมองเห็นด้วยตาเปล่า ($\bar{X}=3.82$, S.D.=.894) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่าง

ของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จำแนกตามสถานภาพ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การแสดงสิทธิ์แบบอื่น ๆ แต่จากการวิเคราะห์ค่าเอฟจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านอัตลักษณ์ของคลังปัญญาดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวม ($\bar{X}=4.14$, S.D.=.571) และเป็นรายหัวข้อ ดังนี้ คือ ภาพผลงานศิลปะที่เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X}=4.37$, S.D.=.791) ประวัติและผลงานศิลปินที่เป็นบุคลากร มหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X}=4.19$, S.D.=.804) ทำเนียบผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X}=3.95$, S.D.=.863) และทำเนียบนักวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X}=3.74$, S.D.=.849) จากการวิเคราะห์ค่าเอฟเพื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความต้องการต่อรูปแบบคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรทั้งในภาพรวม จำแนกตามสถานภาพและจำแนกตามคณะวิชา/หน่วยงานพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.3. การพัฒนาและการรับรองรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

1.3.1. การพัฒนารูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม มาสร้างเป็นรูปแบบเรียกว่า “CREATION Model” มีองค์ประกอบย่อย ได้แก่

1) เนื้อหาสาระของคลังปัญญาดิจิทัล (C= content of Silpakorn University Repository) โดยจัดเก็บผลงานที่จัดทำโดยประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ประกอบด้วยอาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย เฉพาะผลงานที่มีเนื้อหาทางวิชาการ โดยจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบไฟล์ดิจิทัล ประเภทผลงานทางวิชาการที่จัดเก็บคือ หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์/ ศิลปะนิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการ และวารสารของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย และมีการสะสมเพิ่มพูนผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่องและเก็บรักษาเอกสารดิจิทัลให้คงอยู่ระยะยาว

2) การค้นคืนและการแสดงผล (RE= Retrieve and results) กำหนดให้มีทางเลือกสืบค้นขั้นพื้นฐาน (Basic search) การสืบค้นขั้นสูงโดยใช้ตรรกบูลีน (Advance search) การสืบค้น Browse ซึ่งแบ่งตาม ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง คำสำคัญชื่อบุคคล ชื่อคณะวิชา/หน่วยงาน แบ่งชุมชนในหน้าจอหลักแบ่งตามสาขาวิชา และภาควิชา ใช้มาตรฐานการลงรายการ Dublin Core Metadata การแสดงผลการสืบค้นแบบย่อประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง/เจ้าของผลงาน และสาระสังเขป การแสดงผลการสืบค้นแบบเต็มแสดงตามมาตรฐานการลงรายการทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล ของ Dublin Core Metadata จำนวน 15 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อยเพิ่มเติมสำหรับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ได้แก่ Degree name, Degree level, Degree Discipline และ Degree.grantor และมีการแสดงรายการข้อมูลใหม่

3) การกำหนดสิทธิ์โดยผู้ทรงสิทธิ์และประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร (A= Authorization by Owner Rights and Silpakorn University Community) โดยมีการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบบรรณานุกรม สารสนเทศสังเขป และเนื้อหาฉบับเต็ม ซึ่งเจ้าของผลงานทางวิชาการเป็นผู้กำหนดระดับการเข้าถึงเอกสารของผู้ใช้ เจ้าของผลงานทางวิชาการและหอสมุดเป็นผู้นำเข้าผลงานทางวิชาการเข้าสู่คลังปัญญา และมีการแสดงสิทธิ์บนทรัพยากรสารสนเทศด้วยลายน้ำดิจิทัลแบบมองเห็นด้วยตาเปล่า

4) เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับคลังปัญญา (T=Technology for Repository) โดยการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายเสมือน(Virtual Server) ที่มีประสิทธิภาพ และโปรแกรมมีการออกแบบสถาปัตยกรรมคอมพิวเตอร์ที่ยืดหยุ่น สามารถปรับเพิ่มหน่วยข้อมูลได้ตามต้องการ รองรับทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท รองรับมาตรฐาน OAI-PMH และสามารถค้นหาเอกสารฉบับเต็มโดยใช้ Google ได้ และมีระบบการรักษาความปลอดภัย สามารถกำหนดชื่อ รหัสผ่าน และสิทธิ์ให้กับผู้ใช้งานในการเข้าใช้ระบบ

5) อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร (I=Identity of Silpakorn University) โดยจัดเก็บผลงานทางวิชาการและการสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะ การออกแบบ และโบราณคดี ของบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร และงานอันมีเอกลักษณ์เฉพาะของมหาวิทยาลัยศิลปากร เช่น มีภาพผลงานศิลปะ ชีวประวัติศิลปินที่เป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร และทำเนียบนักวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร

6) การเข้าถึงแบบเสรี (O=Open Access) ผู้ใช้ทุกประเภทสามารถเข้าถึงสารสนเทศทางวิชาการได้โดยเสรีไม่ต้องลงทะเบียนเป็นสมาชิกจากทุกสถานที่ผ่านอินเทอร์เน็ตอันเป็นช่องทางเผยแพร่องค์ความรู้ ผู้ใช้สามารถเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็มโดยการอ่าน พิมพ์ และดาวน์โหลดได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น นอกจากนี้ยังทำให้วรรณกรรมที่ไม่มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในวงจำกัด (Grey literature) สามารถเข้าถึงได้โดยเสรี ถือเป็นการแบ่งปันความรู้และทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันสามารถนำไปต่อยอดองค์ความรู้ได้รวดเร็ว

7) ความต้องการของประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร(N=Needs of Silpakorn University Community) มีการศึกษาความต้องการของประชาคมก่อนการดำเนินการพัฒนาคลังปัญญา นำผลความต้องการของประชาคมมากำหนดรูปแบบฐานข้อมูลคลังปัญญา มีการประเมินผลความพึงพอใจประชาคมต่อฐานข้อมูลคลังปัญญาที่พัฒนาขึ้น และนำผลการประเมินผลความพึงพอใจของประชาคมมาปรับปรุงคลังปัญญาที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาคม

1.3.2. การรับรองรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

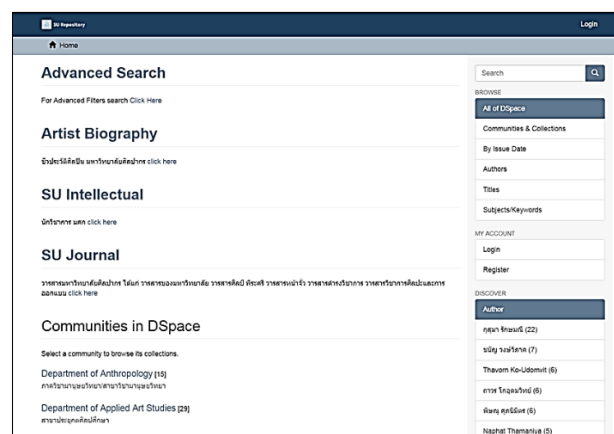
จากร่างรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร “CREATION Model” คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งรูปแบบให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการคลังปัญญา จำนวน 5 คน ประเมินและรับรองความเหมาะสมของรูปแบบพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ารูปแบบเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59$, $\sigma = .503$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด คือด้านอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร (I=Identity of Silpakorn University) ($\mu = 4.75$, $\sigma = .433$) รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับคลังปัญญา (T=Technology for Repository) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในระดับมากที่สุด คือ ด้านการกำหนดสิทธิ์โดยผู้ทรงสิทธิ์และประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร (A= Authorization by Owner Rights and Silpakorn University Community)

2. การพัฒนาค้นคว้าดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร

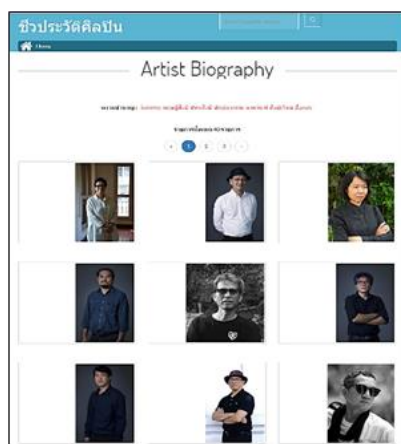
2.1. ผลการพัฒนาค้นคว้าดิจิทัล คณะผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้รับการรับรองรูปแบบแล้วไปพัฒนาค้นคว้าดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยกำหนดนโยบายและโครงสร้างคลังปัญญา ตามรูปแบบ “CREATION Model” โดยแบ่งผู้ใช้ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของผู้ใช้คลังปัญญา ได้แก่ ผู้ใช้คลังปัญญา ประกอบด้วย สมาชิกชุมชนศิลปากรและบุคคลภายนอก และ ส่วนของผู้ดูแลระบบ

การออกแบบหน้าจอของระบบ แบ่งเป็น 1) หน้าจอคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร มีทางเลือกชุมชน ซึ่งแบ่งตามภาควิชา/สาขาวิชา ประกอบด้วย หน้าจอการนำเข้าข้อมูลผลงานทางวิชาการ หน้าจอการแสดงผลการสืบค้นแบบย่อ หน้าจอการแสดงผลการสืบค้นแบบเต็มซึ่งแสดงตามมาตรฐานการลงรายการทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล 2) หน้าจอชีวประวัติศิลปิน 3) หน้าจอนักวิชาการ มศก. 4) หน้าจอวารสารของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

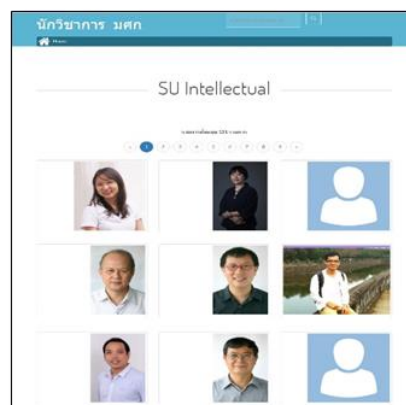
หน้าจอลังปัญญาดิจิทัล

หน้าจอชีวประวัติศิลปิน

หน้าจอนักวิชาการ มศก. (SU intellectual)

2.2. ผลการประเมินความพึงพอใจการปฏิบัติงานของคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการคลังปัญญา จำนวน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปะ จำนวน 2 คน พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\mu = 4.20$, $\sigma = .837$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสะดวกในการใช้งาน ($\mu = 4.40$, $\sigma = .310$)

2.3. ผลการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับคลังปัญญาและคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากคณะวิชา/หน่วยงาน ที่สังกัดในมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ จำนวน 45 คน คณะวิจัยได้อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับคลังปัญญาและคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบ CREATION model ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 40.0 สังกัดคณะโบราณคดี ร้อยละ 35.6 จากการศึกษาพบว่าด้านกระบวนการจัดอบรม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = .385$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับดีมาก คือ การช่วยเหลือ/การอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.87$, $S.D. = .344$) ด้านความรู้ที่ได้รับจากการอบรม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.04$, $S.D. = .399$) เมื่อพิจารณารายข้อย่อยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับดีมาก คือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการค้นหาข้อมูลจากคลังปัญญาดิจิทัล ($\bar{X} = 4.67$, $S.D. = .477$) จากการสอบถามถึงระดับความรู้และความเข้าใจ พบว่าความรู้และความเข้าใจก่อนการอบรมของผู้เข้าร่วมการอบรมมีค่าเฉลี่ยในระดับพอใช้ ส่วนความรู้และความเข้าใจหลังการอบรมมีค่าเฉลี่ยในระดับดี ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม พบว่าผู้เข้ารับการอบรม ร้อยละ 97.8 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดการคลังปัญญา

2.4. ผลการประเมินผลการใช้และความพึงพอใจในการใช้งานคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นการประเมินผลการใช้รูปแบบ “CREATION model” ที่นำไปใช้ในการพัฒนากลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยวิธีการประเมินผลการใช้และความพึงพอใจในการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยกลุ่มที่ศึกษาเป็นผู้ที่เข้าร่วมการอบรมในขั้นตอนที่ 3 จำนวน 45 คน พบว่า

การใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งหมายถึงความต้องการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ในด้านประเภทของผลงานทางวิชาการ ด้านวิธีการสืบค้นที่ต้องการใช้ ด้านทางเลือกที่ต้องการใช้ในการสืบค้นโดยใช้ Browse และด้านประโยชน์ในการใช้ภายหลังการอบรม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, $S.D. = .444$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสืบค้นและการใช้ทางเลือกในการสืบค้นด้วย Browse ($\bar{X} = 4.25$, $S.D. = .668$ และ $\bar{X} = 4.25$, $S.D. = .530$) โดยข้อย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดในด้านนี้ คือ ทางเลือก Subjects/Keyword ($\bar{X} = 4.76$, $S.D. = .435$)

ความพึงพอใจในการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, $S.D. = .492$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ ด้านความต้องการของประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร ($\bar{X} = 4.39$, $S.D. = .604$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากในด้านนี้ คือ มีการศึกษาความต้องการของประชาคมก่อนการดำเนินการพัฒนากลังปัญญา ($\bar{X} = 4.47$, $S.D. = .588$)

อภิปรายผล (หรือ)สรุปผล

จากการศึกษาการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเป็นการศึกษาความต้องการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะในด้านประเภทของผลงานทางวิชาการ วิธีการสืบค้นที่ต้องการใช้ทางเลือกที่ต้องการใช้ในการสืบค้นโดยใช้ Browse และประเภทของผลงานทางวิชาการที่ต้องการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความต้องการใช้วิธีการสืบค้นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สืบค้นโดยใช้ Basic Search สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ วัชร เพ็ชรวงษ์ (2555) ซึ่งพบว่านักวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลต้องการบริการสืบค้นแบบง่ายมากที่สุด เนื่องจากสามารถพิมพ์หรือข้อความเพียงคำเดียวก็สามารถสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นทางเลือกที่ใช้งานง่าย ไม่ต้องใช้ทักษะในการสืบค้นมาก อีกทั้งการสืบค้นโดยทางเลือกลักษณะนี้เหมาะสำหรับการเริ่มต้นการสืบค้นในครั้งแรกเพื่อสำรวจเรื่องที่ต้องการว่ามีเรื่องใดบ้างที่ปรากฏอยู่ (เปรมฤดี แทนมาลา, 2552) การใช้ทางเลือกในการสืบค้นด้วย Browse มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทางเลือก Subjects/Keyword สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เปรมฤดี แทนมาลา (2552) ที่พบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้การสืบค้นด้วยคำสำคัญอาจเป็นเพราะว่าคำสำคัญเป็นเรื่องที่อยู่ในสาขาที่ผู้ใช้ศึกษามีความคุ้นเคยกับคำเหล่านั้น หรือผู้ใช้สามารถคิดคำในการสืบค้นขึ้นมาเองได้

จากผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรที่พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของมาริสา วิจิเขตคานวน (2556) ที่พบว่าผู้ใช้ทั้ง 4 กลุ่ม คืออาจารย์ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร บุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบุคคลทั่วไป มีความพึงพอใจในการใช้งานคลังจัดเก็บเอกสารในระดับมากและเห็นว่าคลังจัดเก็บเอกสารใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ภัศรา อินทร์เล็ก (2558) ที่พบว่าการประเมินประสิทธิภาพและความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อระบบคลังสารสนเทศผลงานนักศึกษา คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยวรรณ กอแก้ว (2559) พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของระบบคลังปัญญาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวมของผู้ใช้งานทั่วไปอยู่ในระดับดี และผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมของผู้ดูแลระบบอยู่ในระดับดีมาก

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่าด้านเนื้อหาสาระของคลังปัญญาดิจิทัลค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศซึ่งจัดทำโดยอาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเฉพาะที่มีเนื้อหาทางวิชาการมีความเหมาะสม ด้านการค้นคืนและการแสดงผลมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิธีการค้นหาข้อมูลโดยใช้ Basic search ด้านการกำหนดสิทธิ์โดยผู้ทรงสิทธิ์และประชาคม มหาวิทยาลัย พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการกำหนดให้เจ้าของผลงานทางวิชาการและหอสมุดเป็นผู้นำเข้าผลงานทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับคลังปัญญา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของโปรแกรมที่เลือกใช้ในการจัดเก็บผลงานทางวิชาการซึ่งสามารถจัดเก็บผลงานทางวิชาการได้ทุกประเภทและ

สามารถสืบค้นสะดวกต่อการค้นหาได้จากทุกที่ ด้านอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในสูงสุด คือข้อมูลในทำเนียบนักวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร ด้านการเข้าถึงแบบเสรี มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การกำหนดให้ผู้มีสิทธิเข้าถึงเนื้อหาฉบับเต็มโดยการอ่านพิมพ์ และดาวน์โหลดได้ เพื่อการศึกษาอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของเจ้าของผลงาน ด้านความต้องการของประชาคมมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการศึกษาความต้องการของประชาคมก่อนการดำเนินการพัฒนาค้นคว้า

จากผลการศึกษาเป็นรายด้านที่พบว่าด้านการสืบค้นและการแสดงผล กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจการค้นคืนและการแสดงผลมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ วชิร เพ็ชรวงษ์ (2555) ซึ่งพบว่านักวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพึงพอใจฟังก์ชันการสืบค้นสารสนเทศทุกประเด็นในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของมาริสา วินิจเขตคำนวน (2556) ที่พบว่ากลุ่มผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าการออกแบบหน้าจอการใช้งาน การสืบค้น และการแสดงผลการสืบค้น อยู่ในระดับดี เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ภัสรา อินทร์เล็ก (2558) ที่พบว่าผู้ใช้คลังสารสนเทศผลงานนักศึกษาคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรมีความพึงพอใจต่อการค้นหาในระดับมาก

ดังนั้นจากผลการประเมินผลการใช้และความพึงพอใจในการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรที่พัฒนาขึ้นตามรูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียกว่า CREATION model ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมีความต้องการใช้ในภาพรวมในระดับมาก และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการใช้คลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรในภาพรวมในระดับมาก จึงเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยคือการประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยศิลปากรอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยด้านแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดทำคลังปัญญามหาวิทยาลัยทั้งจากการสัมภาษณ์บุคลากรของหน่วยงานที่มีการจัดทำคลังปัญญามหาวิทยาลัยและบุคลากรของมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในแง่ที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญต่อการจัดเก็บผลงานทางวิชาการโดยกำหนดเป็นนโยบายให้หน่วยงานต่าง ๆ ส่งผลงานจัดเก็บในคลังปัญญา ดังนั้นจึงควรมีการนำเสนอให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำคลังปัญญามหาวิทยาลัย และผลักดันให้มีข้อกำหนดให้อาจารย์/ผู้ทำวิจัยจัดส่งผลงานทางวิชาการเข้าคลังปัญญา

2. จากผลการวิจัยด้านแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดทำในการจัดทำคลังปัญญามหาวิทยาลัยจากการสัมภาษณ์บุคลากรของมหาวิทยาลัยศิลปากรพบว่าข้อเสนอแนะด้านงบประมาณคือ ควรกำหนดงบประมาณสำหรับการจัดทำคลังปัญญาดิจิทัล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อการจัดทำคลังปัญญาอย่างต่อเนื่อง เช่น งบประมาณด้านการจัดหาฮาร์ดแวร์ที่จะรองรับจำนวนทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น งบประมาณด้านการพัฒนาโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพในการสืบค้นภาษาไทย เป็นต้น

References

- Choemprayong, S. (2014). k̄nhai b̄r̄ikān h̄ngsamut samai mai : n̄ēnōm nai p̄atchuban l̄ae khwām th̄ath̄ai nai ‘an̄āhot. khon č̄āk [http : //main.library.tu.ac.th/conference songphansipsi/pdf/modern-ppt.pdf](http://main.library.tu.ac.th/conference/songphansipsi/pdf/modern-ppt.pdf)
- Inlek, P. (2015) : k̄nphatthanā rabop khl̄ang s̄ārasonth̄ēt phonngān naksuks̄a khana duriyāṅkhas̄at Mah̄awitthayālai Sinlapākōṇ. (witthayāniphon parinyā mahābandit, Mah̄awitthayālai Sinlapākōṇ)
- Jantz, R. C., & Wilson, M. C. (2008). *Institutional repositories : faculty deposits, marketing, and the reform of scholarly communication*. The Journal of Academic Librarianship, 34,(3), 186-195. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0099133308000323>
- Kokæo, P. (2016). k̄nphatthanā rabop khl̄ang panyā dīchithan khana sattawa ph̄ētt̄hayas̄at . mah̄awitthayālai Mahidon . (witthayāniphon parinyā mahābandit , Mah̄awitthayālai Sinlapākōṇ)
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- Phetwong, W. (2012). k̄nphatthanā khl̄ang s̄ārasonth̄ēt sathāban samrap ngānwīch̄ai khōṅ mah̄awitthayālai theknōlōyī r̄at mongkhon. (witthayāniphon dutsadībanthit , mah̄awitthayālai khōṅk̄ēn)
- Sutthiphon, C. (2010) . k̄n pl̄ianpl̄ēng lōk khōṅ k̄n r̄ianrū nai satawat th̄i ȳisip‘et l̄ae k̄nphatthanā sū khrū mū‘āchīp . khon č̄āk [http : / / hu . swu . ac . th / files / km / h̄asiphā / s̄ōṅ % Changes % in % the % world 21. Pdf](http://hu.swu.ac.th/files/km/hasipha/song%20Changes%20in%20the%20world21.Pdf)
- Th̄ænmala, P. (2009). k̄anchai khl̄ang panyā č̄ulā .phūā prath̄ēt Thai khōṅ ‘āch̄ān l̄ae n̄isit banditsuks̄aČ̄ulālongkōṇmah̄awitthayālai.(witthayāniphonparinyāmahābandit,č̄ulālongkōṇ mah̄awitthayālai)

- Thuamsuk, K. (2011, Tulākhom). Khlāng sārasonthē sathāban : khruāngmū kanchatkanthun thāng panyā khōng ‘ongkōn . ‘ēkkasān nam sancē nai kān banyāi lækplian rianrū mung sū khlāng panyā hōng prachum nung ‘ākhan wichakan mahawitthayalai theknōlōyī sura nārī . khon chāk [http : //soctech. sut. ac.th/k / ir](http://soctech.sut.ac.th/k/ir).
- Winitkhetkhamnuan, M. (2013) . kānphatthana khlāng chat kep ‘ēkkasān sathāban bāep poēt khōng khana manutsayasāt mahawitthayalai Chāng Mai . (witthayaniphon parinya mahābandit , mahawitthayalai Chāng Mai)